

Sygn. akt: I C 2373/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Edyta Staszkievicz-Tkacz
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Suwałkach

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko K. O.

o naruszenie posiadania

I. Przywraca powodowi M. O. posiadanie domu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...), w ten sposób, że nakazuje pozwanej K. O., aby wydała powodowi M. O. klucze do powyższego domu.

II. Zasądza od pozwanej K. O. na rzecz powoda M. O. kwotę 200,00 zł (dwieście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Edyta Staszkievicz-Tkacz

Sygn. akt I C. 2373/16

UZASADNIENIE

Powód M. O. w dniu 13 grudnia 2016r. wniósł do tut. Sądu pozew przeciwko pozwanej K. O. o przywrócenie praw do zamieszkania. W uzasadnieniu powód podał, iż na podstawie art. 344 kc w zw. z art.343§1 kc wnosi o przywrócenie prawa do zamieszkania w domu przy ulicy (...) w S., w którym to miejscu do dnia 21.09.2016r. zamieszkiwał. Tego dnia został wbrew swojej woli pozbawiony mieszkania, do którego nie ma wstępu, gdyż zostały wymienione wszystkie zamki. Dlatego wniósł o przywrócenie mu praw do zamieszkiwania i zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu na swoją rzecz.

Pozwana K. O. złożyła odpowiedź na pozew i wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła, iż powództwo jest nieuzasadnione i nie zasługuje na uwzględnienie. Powód w lokalu przy ulicy (...) w S. nie przebywa de facto od lipca 2016r. Lokal opuścił dobrowolnie przenosząc się do mieszkania swoich rodziców przy ulicy (...) w S.. W związku z tym jego roszczenie o przywrócenie posiadania lokalu przy ulicy (...) w S. nie znajduje potwierdzenia w stanie faktycznym i prawnym. Wskazała, iż miała prawo wymienić we wrześniu 2016r. zamki w tymże lokalu w obawie o bezpieczeństwo własne i małoletniego syna, zaś w chwili wymiany zamków powód już tam nie mieszkał.

Sąd ustalił, co następuje:

M. O. i K. O. zawarli związek małżeński w dniu 08.01.1994r. i od tego czasu mieszkali razem w domu przy ulicy (...) w S.. Dom ten stanowi własność K. O. jako jej odrębny majątek. (okoliczności bezsporne)

M. O. od dnia 17.07.1995r. jest zameldowany w S. przy ulicy (...). W dniu 21.09.2016r. K. O. złożyła do Urzędu Miejskiego w S. wniosek o wymeldowanie M. O. z miejsca pobytu stałego. Prezydent Miasta S., po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym o wymeldowanie z pobytu stałego, w dniu 18.01.2017r. wydał decyzję o odmowie wymeldowania z pobytu stałego pana M. O. z adresu S., ul. (...). Wojewoda (...), po odwołaniu złożonym przez K. O., w dniu 24.02.2017r. utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję. (dowód akta sprawy administracyjnej SO- (...)85.2016)

Stosunki między małżonkami po latach małżeństwa w 2016r. uległy pogorszeniu. Komenda Miejska Policji w S. elektronicznym rejestrze interwencji odnotowała w dniach 21 i 22 września 2016r. trzy interwencje Policji, gdzie zgłaszającą była K. O.. Powodem był awanturujący się mąż, nieporozumienia rodzinne. Interwencje zakończyły się udokumentowaniem w notatniku służbowym i udzieleniem informacji. (dowód informacja K. w S. k.42)

W dniu 21 września 2016r. M. O. odebrał syna ze szkoły i po powrocie do domu (S., ul. (...)) nie mógł wejść do środka, gdyż zamki w drzwiach zostały wymienione. Ani jego klucze, ani klucze jego syna nie pasowały do nowych zamków. W domu znajdowały się jego rzeczy. W tym dniu miała miejsce również interwencja Policji, która zakończyła się odnotowaniem w notatniku i udzieleniem informacji. Z uwagi na narastające napięcie między M. i K. O., za namową swojej matki R. O. oraz z uwagi na obecność nieletniego syna, M. O. zdecydował się w tym dniu przemocować w domu swojej matki. Z uwagi na wymianę zamków, brak nowych kluczy do domu M. O. od dnia 21 września 2016r. nie mógł zamieszkiwać w dotychczasowym miejscu, tj. w S. przy ulicy (...). Przed tą datą M. O. mieszkał w domu przy ulicy (...) (dowód zeznania M. O., zeznania świadków R. O., P. O., M. G. (1))

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności zaś zebranych dokumentach (głównie dotyczących postępowania administracyjnego o wymeldowanie z pobytu stałego M. O., zeznania świadków - R. O., P. O., M. G. (1) oraz zeznań stron).

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby ich wiarygodność, jak również zeznania świadków R. O., P. O., M. G. (1) oraz zeznań stron M. O.. Sąd nie dał wiary zeznaniom strony pozwanej oraz świadka K. M., w tym zakresie, iż M. O. opuścił dobrowolnie dom przy ulicy (...) w S., jak również że nastąpiło to już wiosną 2016r. Twierdzenia pozwanej, jak również zeznania jej matki w tym zakresie nie pokrywają się z zeznaniami powoda oraz pozostałych świadków. Sąd miał na uwadze, iż świadkowie to osoby bliskie stron i z wielką uwagą przystąpił do oceny ich zeznań. Jednak okoliczności wskazywane przez świadków R. O. i P. O. były logiczne i znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka nie spokrewnionego ze stronami tj. sąsiada M. G. (1). Poza tym Sąd nie dał wiary, iż M. O. opuścił dobrowolnie wcześniej mieszkanie i pozwana wymieniła zamki w dniu 21.09.2016r., kiedy już on tam nie mieszkał. Uwagę Sądu zwrócił fakt niepasujących kluczy do zamków w domu, w tym kluczy syna K., który rano wyszedł do szkoły a jak wrócił to jego klucze już nie pasowały do zamków w domu. Nie sposób dlatego dać wiarę zeznaniom pozwanej. Sąd przy rozpoznaniu sprawy pominął okoliczności związane z opłacaniem rachunków za dom, jak również powstałym zadłużeniem, bowiem wskazane okoliczności nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, nie dotyczyły przesłanek sądowej ochrony posiadania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia wywiedzionego przez powoda jest przepis art. 344§1 kc, zgodnie z którym przeciwko temu kto samowolnie naruszył posiadanie przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacz ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Postępowanie

w sprawach o naruszenie posiadania ma charakter doraźny, gdyż zgodnie z art. 478 kpc w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego. Istotą postępowania jest bezzwłoczna ochrona posiadacza poprzez zlikwidowanie skutków samowolnego naruszenia. Żądanie przywrócenia naruszonego posiadania dotyczy stanu faktycznego, a nie prawa. Nie zmierza do pozbawienia naruszcyciela prawa posiadania, lecz do odzyskania przez dotychczasowego posiadacza faktycznego władztwa w związku z samowolą. Zgodnie z art. 344§2 kc roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od chwili naruszenia. Bieg terminu należy liczyć od dnia samowolnego naruszenia posiadania.

W świetle powyższego do przesłanek sądowej ochrony posiadania należą - ostatni stan posiadania, samowolne naruszenie posiadania i dochodzenie roszczenia w ciągu roku od chwili naruszenia.

Posiadanie to określony stan faktyczny, wyrażający się w sprawowaniu fizycznego władztwa na rzeczą, któremu towarzyszy zamiar wykonywania tego władztwa dla siebie. Do zakwalifikowania danego stanu jako posiadania konieczne jest również, aby władztwo nad rzeczą nie miało charakteru przejściowego, przypadkowego, ale aby miało cechę trwałości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31.01.1967r., III CR 270/66).

Samowolne naruszenie posiadania polega na bezprawnym wkroczeniu w sferę władztwa faktycznego posiadacza. To każde zachowanie, które utrudnia posiadaczowi wykonywanie jego władztwa nad rzeczą. Przesłanka samowolnego naruszenia posiadania polega na nieuprawnionym zakłóceniu wykonywania władztwa. Naruszenie musi mieć charakter samowolny, nie znajdujący oparcia w przepisie prawa, orzeczeniu sądowym, decyzji administracyjnej czy też zgodzie posiadacza.

W realiach niniejszej sprawy Sąd uznał, iż powód M. O. występując z powództwem w dniu 13 grudnia 2016r., udowodnił, iż 21 września 2016r. pozwana samowolnie naruszyła jego posiadanie i wystąpił z roszczeniem w ciągu roku od chwili jego naruszenia.

Sporne między stronami były okoliczności opuszczenia mieszkania przez powoda M. O.. Pozwana twierdziła, iż nastąpiło to dobrowolnie przed wakacjami, sukcesywnie od maja 2016r., zaś powód, iż nastąpiło to pod przymusem w dniu 21 września 2016r. Przeprowadzone postępowanie dowodowe - zgromadzone materiały, a zwłaszcza zeznania świadków - R. O., P. O., M. G. (2) potwierdziły twierdzenia powoda. Bezsprzecznie wynika z nich, iż do dnia 21 września 2016r. M. O. mieszkał w S. przy ulicy (...). Sąd zwrócił uwagę zwłaszcza na zeznania świadka M. G. (2) - sąsiada, nie spokrewnionego z żadną ze stron, który zeznał, iż po rozpoczęciu roku szkolnego we wrześniu 2016r. widział M. O. na posesji, jak również widział jego samochód zaparkowany przed domem, widział go rano kiedy był jeszcze zaroszony. Świadczy to o tym, iż M. O. tam mieszkał, przebywał i przede wszystkim nocował. Z kolei jego matka zaprzeczyła, aby M. O. mieszkał u niej już przed 21 września 2016r. Owszem przychodził do niej, odwiedzał ją jej wnuk, ale mieszkał ciągle przy ulicy (...). P. O. - córka stron również zeznała, iż tata jeszcze we wrześniu 2016r. mieszkał na Falka, dopiero pod koniec miesiąca zamieszkał na K..

W sprawie bezspornym jest fakt, iż K. O. w dniu 21.09.2016r. wymieniła zamki w domu. Według jej twierdzeń, obalonych innymi dowodami, zwłaszcza zeznaniami świadków, dokonała tego kiedy M. O. już tam nie mieszkał. Zrobiła to w obawie o bezpieczeństwo swoje i nieletniego syna. Jak była już mowa powyżej uwagę Sądu zwrócił fakt, iż ich nieletni syn K. posiadał klucze do domu i 21.09.2016r. po powrocie ze szkoły jego klucze (oraz klucze M. O.) nie pasowały do zamków w domu. Świadczy to o nagłej zmianie zamków, skoro nawet syn nie dysponował właściwymi kluczami. Również P. O. zeznała o braku uprzedzenia o zmianie zamków w domu. Swoim zachowaniem K. O. uniemożliwiła M. O. dotychczasowe posiadanie polegające na mieszkaniu w domu przy ulicy (...) w S.. Tym samym powód zmuszony był opuścić dom wbrew swojej woli. Sąd uznał, iż w ten sposób pozwana doprowadziła do naruszenia posiadania powoda i to jej zachowanie wywołało skutki w postaci pozbawienia posiadania powoda.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.344§1 kc Sąd przywrócił M. O. posiadanie domu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...), w ten sposób że nakazał pozwanej wydanie powodowi kluczy do powyższego domu. Celem restytucyjnego roszczenia posesoryjnego jest przywrócenie posiadaczowi władztwa nad rzeczą w dotychczasowym rozmiarze. W przypadku wyzucia z posiadania przywrócenie stanu poprzedniego

następuje przez nakazanie wydania rzeczy. Natomiast w przypadku naruszenia posiadania bez pozbawienia posiadacza faktycznego władztwa nad rzeczą należy zastosować roszczenie o treści odpowiedniej wobec dokonanego naruszenia. W przedmiotowej sprawie utracone posiadanie nastąpiło przez wymianę zamków i niewydanie kluczy, co w konsekwencji uniemożliwiło M. O. korzystanie z dotychczas przez niego zajmowanego domu. Dlatego też, uwzględniając powództwo, Sąd nakazał pozwanej K. O. wydanie powodowi kluczy do domu położonego w S. przy ulicy (...), o czym orzekł jak w punkcie I orzeczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 98 kpc uznając, iż na zasadach ogólnych koszty procesu ponosi strona przegrywająca (pозwana) i jest obowiązana do zwrócenia przeciwnikowi na jego żądanie kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony w łącznej wysokości 200 zł - punkt II wyroku.

SSR Edyta Staszkiwicz-Tkacz